

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2011. december 13. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

V É G Z É S T :

A testi sértés büntette miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Csongrád Megyei Bíróság** 2011. április hó 12. napján kihirdetett **2.B.367/2010/65. számú ítéletét helyben hagyja.**

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt - mint többszörös visszaesőt - 3 év fegyházra és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által 2009. szeptember 28. napjától 2011. február 1. napjáig előzetes fogvatartásban, valamint 2011. február 1. napjától az első fokú ítélet kihirdetése napjáig házi őrizetben töltött időt akként, hogy 1 nap fegyházbüntetés 5 nap házi őrizetben töltött időnek felel meg.

A Csongrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala által Bjk.9/2010. szám alatt bevételezett 1-5. és 12-15. tételszám alatt nyilvántartott bűnjelek lefoglalását megszüntette és az 1-5. tételszám alattiakat megsemmisíteni, a 12-15. tételszám alattiakat pedig az iratok mellékleteként kezelni rendelte.

Kötelezte a vádlottat a felmerült 131.441.- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélte ellen a vádlott és a védő jelentett be fellebbezést, elsődlegesen jogos védelemre alapítottan felmentésért, másodlagosan enyhítésért.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.255/2011/1/II. számú átiratában az ügyész az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Észrevételezte, hogy a bevezető részben helytelenül szerepel a házi őrizet kezdő napja és megítélése szerint a jogi indokolás is helyesbítésre szorul, mert az eredményben a vádlottnak nem a hanyag

gondatlansága, hanem a tudatos gondatlansága állapítható meg. Az átiratban az ügyész bejelentette, hogy a fellebbezési nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A másodfokú eljárásban a védő fellebbezését írásban indokolta. E szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás abban, hogy a vádlott a lakás előtti területen, a közte és **1. sz. tanú** közötti szóváltás során is elővette a kést és azzal fenyegetőzött, hogy leszúr mindenkit, továbbá az elsőként megállapított szúrással kapcsolatban hiányos, ellentétes az iratok tartalmával, illetőleg az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Álláspontja szerint az erre vonatkozó ténymegállapításokat cáfolják a tanúvallomások, az orvosszakértő véleménye és az elsőként megállapított szúrással kapcsolatos rész az is, hogy a lakás bejárati ajtaja és a lift között a helyszíni szemle során vérvonalakat nem rögzítettek. Ugyanakkor e szúrással, a megállapított módon való leadását életszerűtlennek is tartotta.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget a vádlott azon védekezésének, mely szerint volt nála egy üveg parfüm, amit elvettek tőle és kérésére sem adták neki vissza. Mivel ez a sértett vonatkozásában felveti vagyon elleni bűncselekmény megvalósulását az, hogy a tanúk úgy nyilatkoztak erről nem tudnak, a befolyásolásukra utal, és ez esetben vallomásuk bizonyítékként való felhasználhatósága megkérdőjelezhető.

Kifejtette, hogy az ellentmondó tanúvallomásokkal szemben a vádlott következetesen egybehangzó vallomást tett, mely alapján vonatkozásában a jogos védelmi helyzet megállapítható.

Mindezeket túlmenően eljárási szabálysértésként észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság **1. sz. tanú** és **2. sz. tanú** tanúkat nem hallgatta ki személyesen, hanem a Be. 296. § (1) bekezdés a) pontja alapján a nyomozati vallomásukat olvasta fel, holott ennek feltételei nem álltak fenn. Továbbá azt is, hogy a nyomozás során, mint meghatalmazott védő indítványozta a sértett tanúkenti kihallgatását azzal, hogy azon jelen kíván lenni, de ennek ellenére a nyomozó hatóság a tanú kihallgatásáról nem értesítette.

Mindezek mellett fenntartotta az elsődlegesen jogos védelemre alapítottan felmentésre, másodlagosan enyhítésre irányuló fellebbezését. A fellebbezési nyilvános ülésen az enyhítést akként indítványozta, hogy az ítélet tábla a Btk. 90. § (1) bekezdése alapján a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés fele részének végrehajtását próbaidőre függessze fel.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, az ügyészi indítványt és észrevételeket oszta.

Bf.I.313/2011/5.

A védő eljárási szabályokat érintő kifogásait alaptalannak találta. **1. sz. tanú** és **2. sz. tanú** tanúk nyomozati vallomásának felolvasására az akkor hatályos Be. 296. § (1) bekezdés a) pontjának azon rendelkezése alapján került sor, mely szerint a tanács elnöke a tanúnak az eljárás korábbi szakaszában tett vallomását hivatalból felolvashatja, ha a tanú a tárgyaláson nem hallgatható ki. A jelenlegi bírói gyakorlat e körbe vonja azt az esetet is, amikor a tanú ismeretlen helyre távozott. Természetesen az ezt megalapozó körülményt megfelelően, a személyi adat-és lakcímnnyilvántartó hivatal megkeresésével, illetve körözés elrendelésével tisztázni kell. A vallomás felolvasása csak e közlésre támaszkodva lehetséges akkor, ha annak tartalma igazolja a tanú ismeretlen helyre való távozását.

Az iratokból megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a kérdéses körülményt megfelelően tisztázta. A két tanút több tárgyalásra idézte, az idézéseket átvették, de ennek ellenére nem jelentek meg. Távolmaradását minden esetben **1. sz. tanú** előzetesen, **2. sz. tanú** esetében pedig a testvére utólag kimentette. A kimentés okait az első fokú bíróság megvizsgálta és nem találta alaposnak, ezért az utóbbi két tárgyalásra a két tanú elővezetését rendelte el, melyek eredménytelenek maradtak. A megkeresett rendőrkapitányság arról tájékoztatta a bíróságot, hogy a megadott lakcímeken nem tartózkodnak, a szomszédok előadása szerint nem is laknak ott. Ezért ezután, az utolsó tárgyaláson a bíróság rövid úton lakcímközlést rendelt el, de ennek során is csak a korábbi lakcímeket adták meg. Ezt követően, a fenti közlések alapján került sor arra, hogy a tanács elnöke a két tanú nyomozás során tett vallomását felolvasta, amiért eljárási szabálysértés nem történt, és törvényesen került sor ezen vallomások bizonyítékként való felhasználására is.

A védő, a nyomozás során 2009. szeptember 30. napján indítványozta azt, hogy amennyiben a sértett kihallgatható állapotban van, kéri tanúkénti kihallgatását, melyen jelen kíván lenni. Ezt követően a sértettet 2009. október 2. és 16. napján hallgatták ki tanúként, melyről a védőt nem értesítették (nyomozati iratok 369. és 107-118. oldalak). A Be. 184. § (2) bekezdése valóban lehetővé teszi, hogy a védő jelen lehet az általa indítványozott tanúkihallgatáson, melyből nyilvánvalóan következik az erről való értesítése. A jelenlegi ügyészi gyakorlat szerint viszont a védőt az említett tanúkihallgatáson részvétel joga akkor illeti meg, ha a kihallgatni indítványozott személy tanúkénti kihallgatására a védelmi indítvány benyújtása előtt, a nyomozó hatóság még nem intézkedett (LÜE. 291.), mely intézkedésnek ténylegesnek kell lennie (Büntetőeljárás Jog Kommentár a gyakorlat számára HVGORAC Kiadó 2. kiadás, I. kötet 7. pótlás 560/79. oldal). A jelen esetben megállapítható, a nyomozó hatóság már a védelmi indítvány benyújtása előtt, 2009. szeptember 29. napján intézkedett a sértett tanúkénti kihallgatása felől, mégpedig ténylegesen akként, hogy megkereste a sértettet ellátó kórházat arról való tájékoztatás végett, hogy a sértett kihallgatható állapotban van-e (nyomozati iratok 19. oldal). Így azáltal, hogy a védőt

a sértett tanúkenti kihallgatásáról nem értesítették és azon nem vett részt, eljárási szabálysértés szintén nem történt.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt, a tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok egybehangzó adataira figyelemmel az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette:

Az első fokú ítélet 2. oldal 1. pontjában írt, a Komlói Városi Bíróság 2.Bk.31/2004/6. számú ítélete - helyesen - 2004. **július** 28. napján emelkedett jogerőre.

Az adott testtájékon és az adott bántalmazási szituációban a sértetten érvényesült másik két szúrásnál is, a ténylegesnél súlyosabb, életveszélyes sérülés létrejöttével is számolni lehetett (nyomozati iratok 231. oldal utolsó bekezdése).

Az ítélet tábla azt, hogy a vádlott milyen sérüléseket szenvedett, az első fokú ítélet 16. oldal 2. bekezdéséből a tényállásba emeli.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt az ítélet tábla a fenti kiegészítésekkel, illetve helyesbítéssel határozatának alapjául elfogadta.

A vádlott felmentését célzó fellebbezések a bizonyítékok mérlegelése ellen irányulnak. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott vallomásával szemben a tanúk vallomását és az egyéb bizonyítékokat elfogadva azt állapította meg, a vádlott nem volt jogos védelmi helyzetben.

A vádlott maga sem vitatta, hogy kés volt nála. Azon védekezése, mely szerint a sértett a sérüléseit az ő védekezése során szerezte, illetve, hogy ő azért szorult késsel való védekezésre, mert többen bántalmazták, rugdosták, megdölt, hiszen az orvosszakértői vélemény egyértelmű adatokat tartalmazott arra, hogy mindkettőjük sérülései milyen jellegűek voltak. E szerint a sértett súlyos sérüléseivel szemben a vádlott sérülései felszínesek voltak, melyek nem utaltak kitartó és erőteljes bántalmazásra. Kétségtelen, hogy végül az orvosszakértő nem tartotta kizárhatónak, hogy a sértett mindhárom sérülése dulakodás közben is keletkezhett, viszont ezt cáfolja - a védő hivatkozásával szemben - azon objektív körülmény, hogy az elsőfokú bíróság által az első szúrás leadásaként megállapított helyen, a lakásajtó előtt is nagy mennyiségű, cseppenéses, vérre

Bf.I.313/2011/5.

gyanús szennyeződést találtak (nyomozati iratok 37. oldal 5. bekezdése, az 56. oldalán lévő alsó és 57. oldalán lévő felső fényképfelvétel).

A vádlott vallomása szerint a kés az oldaltáskájára volt akasztva becsukott állapotban. Az ítéletábra álláspontja szerint az általa vallott bántalmazás, illetve a sértett általi leszorított állapota közben kétséges, hogy innen elő tudta venni, illetve használható állapotba hozni.

Mindezen körülmények a vádlott védekezését cáfolják.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást széles körben lefolytatta, részletesen számot adott arról, hogy a cselekmény kapcsán milyen bizonyítékokat fogadott el, illetőleg milyen tényekből következtetett a vádlott bűnösségére. Okfejtése logikus és mindenben megfelel az iratokban rögzítetteknek.

A bizonyítékok értékelése az azokat közvetlenül észlelő elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nem kerülhet sor, így a tényállást támadó és a bizonyítékok mérlegelése ellen irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A fentiekből következően az ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott. A védő által felhozottak - melyek egyébként hatályon kívül helyezési okok [Be. 351. § (2) bekezdés b), c) és d) pontja] - nem állnak fenn.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményét a törvénynek megfelelően minősítette.

Abban viszont tévesen foglalt állást, hogy az eredményben a vádlott hanyag gondatlansága állapítható meg. Az irányadó tényállás szerint a vádlott a lépcsőházból a lakásba visszainduló és a neki háttal álló **3. sz. tanút** a jobb kezében tartott késsel alulról induló oldalmozdulattal meg akarta szúrni. A sértett - aki szintén a lépcsőházban, a közelben tartózkodott - észlelte a vádlott cselekményét és élettársát, **3. sz. tanút** védve a szúrás irányába lépett, ezért a vádlott késével a sértett hasának bal oldalát szúrta meg. Ebből kiindulva az állapítható meg, hogy a vádlott annak ellenére, hogy eredetileg **3. sz. tanút** akarta megszúrni, tisztában volt azzal, hogy helyette a sértettet szúrja meg. Tehát, a sértettet nem csak véletlenül találta el, vagyis, nem céltévesztésről (*aberratio iuctus*) van szó.

Kétségtelen, hogy a kés pengehosszúsága csak 5 cm volt, de a vádlott közepes- nagy erővel szúrt életfontosságú testtájékokra és az első szúrás a sértett hasfala valamennyi rétegén áthatolva a hasüreget is megnyitotta. Ilyen elkövetési körülmények mellett előre látnia kellett, hogy a sértettnek akár életveszélyes sérülései is keletkezhetnek, de könnyelműen bízott azok elmaradásában. Ezért, az ítéletábra álláspontja szerint az eredményben a tudatos gondatlansága állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket túlnyomó részt helyesen vette számba és értékelte. Az ítéletábra ezek körét csupán annyiban egészíti ki, további súlyosító körülmény, hogy a vádlott előző büntetése kiállításától az újabb bűncselekmény elkövetéséig rövid idő telt el.

A többszörös visszaeső vádlottal szemben kiszabható szabadságvesztés mértéke 2-12 év. A figyelembe vehető bűnösségi körülmények mellett az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás arányos, enyhítésre, illetve a szabadságvesztés végrehajtásának részbeni felfüggesztésére az ítéletábra nem látott lehetőséget.

A kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság a vádlott előzetes letartóztatását 2011. február 1. napján szüntette meg és ugyanezen a napon rendelte el a házi őrizetét. Ily módon helyesen került beszámításra 2011. február 1. napja az előzetes letartóztatásba és a házi őrizetben töltött időbe is. Az első fokú ítélet fejrészében viszont tévesen szerepel, hogy házi őrizetben 2011. február 2. napjától volt, mert az is - helyesen - 2011. február 1. napja.

Szeged, 2011. december 13.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja, előadó

Sefta Márta dr. s. k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéletábra Bf.I.313/2011/5 számú végzése és a Csongrád Megyei Bíróság 2.B.367/2010/65. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2011. december 13.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke